

Några tankar kring Covid-19

Våra tankar går till alla som mist en nära anhörig, vän eller har någon som kämpar för sitt liv på sjukhus. Hur kunde detta hända? Vad kan vi lära inför framtiden?

Det är tragiskt, det som hänt framför allt för oss äldre. Oförlåtligt? Ja, men kanske inte helt oväntat efter nedrustning av äldrevården och brist på platser i särskilt boende. Det senare har lett till att de personer som får plats är i mycket dåligt skick. Överlevnaden har ofta varit kort, bara några månader eller t o m veckor efter inflytt. Personer med demens lever ofta längre, kanske ett par år på det särskilda boendet. De är ju fysiskt i bättre skick än inte mentalt. Just detta är ett av problemen med smittan på äldreboendena. De rör sig mycket i lokalerna och förstår inte den s k sociala/fysiska distanseringen och att hålla sig på sitt rum. Nya boende flyttar in snabbt efter att någon avlidit. Testar man på boendena? Gäller både personal och boende och de nyinflyttade.

Jag tror att en bättre samordning mellan omsorg och sjukvård skulle underlätta och förbättra vården på våra särskilda boenden och kanske även för dem med hemtjänst. Man ska kunna få en bra vård även "hemma". Tyvärr gick ju planerna på hemsjukvård i stöpet i vår Region. Hade det gjort saken bättre? Kanske.

Man blir förvånad över okunskapen om hur smitta sprids, brist på basal hygien, brist på skyddsutrustning och isolering. Man har blandat friska och Coronasjuka personer häller om buller. De boenden som var tidigt ute med besöksförbud verkar ha klarat sig bättre. Det ska bli lärorikt att följa utredningarna på boendet i Solna med så många dödsfall. Vad gjorde man fel, kunde flera dödsfall undvikits? Vi måste lära av misstagen!

Varför så få testade – både bland personal, sjuka och icke-Coronasjuka? Idag har inlagda på sjukhus med symtom testats. Hade effektivare isolering av smittbärare kunnat minska antalet smittade?

Efterverkningar även inom hemtjänsten behövs. Samma saker här: basal hygien, användande av skyddsutrustning m m. Plus att minska på antalet personer, som kommer hem till den behövande. Det är inte rimligt att 20-25 olika personer på två veckor utför arbete hemma hos en enskild person. Hur kommer man ifrån detta?

Debatten rör även mer etiska frågor. Har man sorterat bort personer på äldreboendena, ja även gamla hemma i bostaden, från sjukhusvård och intensivvård? Syrgas eller andra vårdinsatser verkar inte finnas på de särskilda boendena t ex. Har man fått ligga och dö utan att få adekvat vård? Avslappnande och lugnande läkemedel, som försämrar andningen ytterligare? Här behövs också utredningar och förbättringar. Man hör ju samtidigt berättelser om personer i hög ålder, som klarat sjukdomen även med svåra symtom.

Hur blir sommaren? När kan vi komma igång med att umgås med släkt och vänner samt föreningsaktiviteterna för att skapa gemenskap och minska ensamheten komma igång igen? Kan vi hitta på nya aktiviteter utan att behöva samlas i stora grupper? Promenader med rejält avstånd verkar komma igång här och var. Motion är viktigt. Många blir stillasittande hemma i sin bostad och tappar både livsgnista och ork.

Detta var några personliga tankar kring denna farsot. Tror många tankar väcks och fler behöver väckas för att effekterna av en ev andra våg i höst ska kunna begränsas.

Ritva Elg, vice ordförande i distriktsstyrelsen